

Întrebările preliminare

1. Este necesară interpretarea articolului 1 alineatul (3) litera (b) din Directiva 2004/17/CE ⁽¹⁾ în sensul că trebuie considerat ca și concesiune a unor servicii publice un contract prin care contractantului i se acordă dreptul de a exploata serviciile de transport public cu autobuzul, în cazul în care o parte a contraprestației constă în dreptul de exploatare a serviciilor în cauză, autoritatea contractantă compensează prestatorul de servicii pentru pierderile apărute ca urmare exploataării, și, mai mult, dispozițiile de drept public de reglementare a prestării acestor servicii limitează riscul legat de exploatare?
2. Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, articolul 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE, astfel cum a fost modificat prin Directiva 2007/66/CE ⁽²⁾, este direct aplicabil în Republica Letonă începând cu 21 decembrie 2009?
3. Dacă răspunsul la a doua întrebare este afirmativ, se impune interpretarea articolului 2d alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13/CEE în sensul că este aplicabil contractelor de achiziții publice încheiate înainte de expirarea termenului prevăzut pentru transpunerea Directivei 2007/66/CE?

⁽¹⁾ Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 12 iulie 2010 — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Cauza C-350/10)

(2010/C 246/55)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Nordea Pankki Suomi Oyj

Pârât: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Întrebarea preliminară

Articolul 13 partea B litera (d) punctele 3 și 5 din A șasea directivă TVA 77/388/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile Swift utilizate de instituțiile de credit la efectuarea plăților și a tranzațiilor cu valori mobiliare, astfel cum sunt prezentate la punctul 1 din prezenta decizie?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 13 iulie 2010 — Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-353/10)

(2010/C 246/56)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: M. Patakia, agent)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/117/Euratom ⁽¹⁾ a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat, sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/117 în dreptul intern a expirat la 25 decembrie 2008.

⁽¹⁾ JO L 337, p. 21, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 61.